

Research Article; Received: 2025-09-16; Revised: 2025-10-20; Accepted: 2025-10-23.

ผลของการใช้รูปแบบการสอนซิปปาที่มีต่อทักษะการอ่าน และการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

The Effects of CIPPA Teaching Approach on Reading and Critical Thinking Skills of Grade 12 Students

โซเฟีย มะลี

Sofia Malee

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (ฝ่ายมัธยมศึกษา)
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
Prince of Songkla University Demonstration School (Secondary),
Prince of Songkla University, Pattani Campus
First/Corresponding Author, E-mail: prissana.p@psu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยกึ่งทดลองโดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านและการคิดอย่างมีวิจารณญาณก่อนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนซิปปา 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านและการคิดอย่างมีวิจารณญาณระหว่างนักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนซิปปากับนักเรียนที่เรียนโดยวิธีปรกติ 3) เพื่อเปรียบเทียบความสัมพันธ์และความเท่ากันของเมทริกซ์ความแปรปรวนร่วมด้านทักษะการอ่านและการคิดอย่างมีวิจารณญาณระหว่างนักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนซิปปากับนักเรียนที่เรียนโดยวิธีปรกติ กลุ่มเป้าหมายเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2565 แผนการเรียนศิลปศาสตร์ จำนวน 2 ห้อง ห้องละ 30 ได้มาโดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบยกกลุ่มเครื่องมือที่ใช้การวิจัย คือ แผนการจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนซิปปากับนักเรียนที่เรียนโดยวิธีปรกติ แบบวัดทักษะการอ่านและการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ชนิดปรนัย 4 ตัวเลือก ฉบับก่อนเรียนและฉบับหลังเรียนซึ่งเป็นแบบวัดคูขนาน สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ การคำนวณค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าทีและการวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนซิปปา มีคะแนนทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและคะแนนทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 2) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนซิปปา มีคะแนนทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและคะแนนทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบปรกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3) การพิจารณาความเท่ากันของเมทริกซ์ความแปรปรวนร่วมระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมพบว่า ไม่แตกต่างกัน ส่วนการทดสอบความสัมพันธ์กันของทักษะการอ่านและการคิดอย่างมีวิจารณญาณระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมพบว่า มีความสัมพันธ์กัน ขณะที่การพิจารณาความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมพบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้ องค์ความรู้จากการวิจัย คือ รูปแบบการสอนซิปปาเป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดองค์ความรู้และสามารถนำไปปฏิบัติจริงอย่างเป็นรูปธรรม รวมถึงสามารถส่งเสริมทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณได้จริง

คำสำคัญ: รูปแบบการสอนซิปปา; การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ; การคิดอย่างมี
 วิจารณญาณ

Abstract

This study aims to 1) compare the reading and critical thinking skills of Grade 12 students before and after implementing the CIPPA instructional approach; 2) compare reading and critical thinking skills during students' learning with the CIPPA approach versus traditional teaching methods; and 3) examine the relationship and equality of the covariance matrix in reading and critical thinking skills between students taught using the CIPPA model and those taught with conventional methods. The target population comprises Grade 12 students in the Liberal Arts Program during the academic year 2022, consisting of two classes with 30 students each. The sample is obtained through the cluster sampling method. Lesson plans for students taught using the CIPPA approach and those taught with conventional methods, a

multiple-choice test with four options is utilized to measure students' reading and critical thinking ability, administered as parallel forms in both the pre-test and the post-test. The statistical methods employed in the study included the calculation of arithmetic mean, standard deviation, t-test, and multivariate analysis of variance (MANOVA).

The findings reveal the following: 1) students taught using the CIPPA approach achieve significantly higher post-test scores in reading and critical thinking skills than their pre-test scores, with a statistically significant difference at the 0.05 level. 2) The CIPPA group outperforms the group taught with conventional methods in reading and critical thinking skills, with a statistically significant difference at the 0.05 level. 3) There is no significant difference in the covariance matrices between the experimental and control groups as determined by MANOVA. However, a significant relationship is observed between reading and critical thinking skills within both groups, consistent with MANOVA results. Furthermore, no significant difference in mean scores is found between the experimental and control groups. The conclusions of the research indicate that the CIPPA instructional model is a learner-centered approach that encourages comprehension and practical application in a concrete manner. Additionally, it enhances students' reading and critical thinking skills, enabling them to apply these competencies effectively.

Keywords: CIPPA Teaching Approach; Critical Reading skills;
Critical Thinking Skills

บทนำ

แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 ได้วางกรอบเป้าหมายหลักเพื่อการพัฒนาทักษะของประชากรในศตวรรษที่ 21 โดยมุ่งเน้นการจัดกระบวนการเรียนการสอนที่ผู้เรียนได้เรียนรู้และพัฒนาทักษะการคิด ทักษะการให้เหตุผล ทักษะกระบวนการกลุ่ม ความรู้และคุณลักษณะจากการเรียนรู้ในห้องเรียนและนอกห้องเรียน โดยใช้เทคโนโลยีและเครือข่ายดิจิทัลที่มีประสิทธิภาพสนับสนุนการเรียนรู้ ความเข้า

ใจความต่างทางวัฒนธรรม ทั้งยังกำหนดยุทธศาสตร์ทางการศึกษาในการจัดกิจกรรม เพื่อส่งเสริมการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรม (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) จะเห็นได้ว่า แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 ให้ความสำคัญแก่การจัดกระบวนการเรียนการสอนที่ผู้เรียนได้เรียนรู้และพัฒนาทักษะการคิด จากการศึกษา งานวิจัยที่ผ่านมาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ เช่น จิตภา ภาณุมารณ์ และคณะ (2557) ศึกษาการพัฒนาโปรแกรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริม ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณตามแนวคิดของบลูม (Bloom) ในการรับชมสื่อ โฆษณาพบว่า หลังการทดลองผู้เรียนมีทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณในการรับชม สื่อโฆษณาเพิ่มขึ้นและยังสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญ และพิทักษ์ชัย บรรณาลัย (2559) ศึกษาผลของการใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีกค้ำที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนเรื่องอิทธิพลของสื่อและการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า หลังการทดลองผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ เจตคติ การปฏิบัติและการคิดอย่างมีวิจารณญาณเพิ่มขึ้นและยังสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญเช่นเดียวกัน

ในขณะเดียวกัน หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดให้เด็กไทยต้องเรียนสาระวิชาภาษาไทย โดยเฉพาะสาระการอ่านและได้กำหนด คุณภาพผู้เรียนในสาระการอ่านไว้ว่า เมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผู้เรียนสามารถอ่าน ออกเสียงบทร้อยแก้วได้ถูกต้องเข้าใจ ดีความ แปลความและขยายความเรื่องที่อ่านได้ วิเคราะห์วิจารณ์จากเรื่องที่อ่าน แสดงความคิดเห็นโต้แย้งและเสนอความคิดใหม่จาก การอ่านอย่างมีเหตุผล สังเคราะห์ ประเมินค่าและนำความรู้ความคิดจากการอ่านมา พัฒนาค้นพัฒนาการเรียน และพัฒนาความรู้ทางอาชีพและนำความรู้ความคิดไป ประยุกต์ใช้แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต (หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551) แต่เมื่อพิจารณาผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2563 กลับพบว่า ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของนักเรียนโรงเรียน สาธิตมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (ฝ่ายมัธยมศึกษา) ในสาระการฟัง การดูและการพูด ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 88.22 สาระการเขียนได้คะแนนเฉลี่ย ร้อยละ 78.39 สาระการ อ่านได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 68.23 จากผลการทดสอบข้างต้นจะเห็นได้ว่า สาระการ อ่านได้คะแนนเฉลี่ยน้อยกว่าสาระการเขียน 10.16 คะแนน และได้คะแนนเฉลี่ยน้อย กว่าสาระการฟัง การดูและการพูดมากถึง 19.99 คะแนน อีกทั้งในการประเมิน ความสามารถในการอ่านของนักเรียนจากการจัดการเรียนการสอนพบว่า นักเรียนส่วน

ใหญ่มีความสามารถในการอ่านในระดับที่ไม่น่าพึงพอใจเช่นเดียวกัน (โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (ฝ่ายมัธยมศึกษา), 2564)

เมื่อศึกษางานวิจัยที่ผ่านมาในเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจาร์ณญาณพบว่า มีผู้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจาร์ณญาณโดยนำแนวคิดทฤษฎีต่าง ๆ มาใช้ ซึ่งผลจากการฝึกสามารถพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจาร์ณญาณอย่างได้ผลเช่นเดียวกัน เช่น กมลพัทธ์ โพธิ์ทอง (2554) ศึกษาผลของการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้กลวิธีอาร์ อี เอ พี ซึ่งมีต่อความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจาร์ณญาณและการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการศึกษาพบว่า หลังการทดลองผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจาร์ณญาณเพิ่มขึ้นและยังสูงกว่ากลุ่มที่เรียนด้วยวิธีปรกติอย่างมีนัยสำคัญ

จากปัญหาข้างต้น ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องพบว่า รูปแบบการสอนซิปปาตามแนวคิดของทิตินา แชมมณี (2542) มีความเหมาะสมที่จะนำมาแก้ปัญหาทักษะการคิดและการอ่านอย่างมีวิจาร์ณญาณ เนื่องจากรูปแบบการเรียนการสอนซิปปาเป็นรูปแบบการสอนที่มีผู้เรียนเป็นศูนย์กลางที่เน้นให้ผู้เรียนเกิดความคิดสามารถค้นพบความรู้และสร้างความรู้ได้ด้วยตัวเอง พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทางกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา และสามารถนำความรู้และทักษะกระบวนการต่าง ๆ ไปประยุกต์ใช้ในอนาคตอย่างเกิดประโยชน์มากที่สุด

รูปแบบการสอนซิปปาเกิดจากการนำแนวคิดทั้ง 5 มารวมกัน ได้แก่ แนวคิดการสร้างความรู้ แนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการกลุ่มและการเรียนรู้แบบร่วมมือ แนวคิดเกี่ยวกับความร่วมมือในการเรียนรู้ แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้กระบวนการ และแนวคิดเกี่ยวกับการถ่ายโอนความรู้ (ทิตินา แชมมณี, 2553) ซึ่งคำว่า ซิปปา (CIPPA) เป็นอักษรย่อที่มีความหมายตามแนวคิดหลักในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ทิตินา แชมมณีได้สร้างขึ้นมาใช้ในการเรียนการสอนโดยมีหลักการจัดกิจกรรม ดังนี้ 1) กิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสสร้างความรู้ด้วยตนเอง 2) กิจกรรมจะต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลและสิ่งแวดล้อมรอบตัว 3) กิจกรรมที่เปิดโอกาสให้เคลื่อนไหวร่างกายอย่างเหมาะสม 4) กิจกรรมที่โอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้กระบวนการต่าง ๆ โดยเป็นเครื่องมือในการสร้างความรู้ และ 5) การให้ผู้เรียนนำความรู้ไปประยุกต์ใช้อย่างถูกต้อง (พิมพ์พันธ์ เตชะคุปต์ และเพียว ยินดีสุข, 2548)

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา ผู้วิจัยจึงนำรูปแบบการเรียนการสอนซิปปามาพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีทักษะอ่านและทักษะการคิดอย่างมีวิจาร์ณญาณเพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพอย่างครบถ้วนตามที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษา

ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนด รวมถึงส่งเสริมให้ผู้เรียนก้าวทันความเปลี่ยนแปลงของวิทยาการและเทคโนโลยีในศตวรรษที่ 21 ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านและการคิดอย่างมีวิจารณญาณก่อนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนซิปปา
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านและการคิดอย่างมีวิจารณญาณระหว่างนักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนซิปปากับนักเรียนที่เรียนโดยวิธีปรกติ
3. เพื่อเปรียบเทียบความสัมพันธ์และความเท่ากันของเมทริกซ์ความแปรปรวนร่วมด้านความสามารถในการอ่านและการคิดอย่างมีวิจารณญาณระหว่างนักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนซิปปากับนักเรียนที่เรียนโดยวิธีปรกติ

ระเบียบวิธีวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แผนการเรียน ศิลปศาสตร์ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (ฝ่ายมัธยมศึกษา) จำนวน 2 ห้อง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/5 จำนวน 30 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/6 จำนวน 30 คน รวมทั้งสิ้น 60 คน โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบยกกลุ่ม (Cluster Sampling) และมีเกณฑ์คัดเลือก คือ ต้องเป็นห้องเรียนที่มีผลการเรียนไม่แตกต่างกันและลงทะเบียนเรียนวิชา ท 33105 ภาษาไทย ภาคเรียนที่ 1 ปี การศึกษา 2565 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (ฝ่ายมัธยมศึกษา) ซึ่งมีความสมัครใจเข้าร่วมเป็นกลุ่มตัวอย่างในโครงการวิจัย โดยผู้วิจัยจะแจ้งวัตถุประสงค์ของการวิจัยและชักชวนเข้าสู่โครงการโดยสมัครใจ พร้อมทั้งชี้แจงประโยชน์ที่นักเรียนจะได้รับ เช่น นักเรียนได้พัฒนาตนเองในด้านทักษะการอ่านและการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

2. รูปแบบการวิจัย การวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-experimental Research) โดยมีการวัดก่อนและหลังการทดลอง (Two Group Pretest-posttest Design) โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองซึ่งจัดการเรียนการสอนด้วยรูปแบบการสอนซิปปา และกลุ่มควบคุมจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีปรกติ โดยมีการเก็บข้อมูลทั้งสองกลุ่มก่อนและหลังการทดลอง

E	O ₁	X ₁	O ₂
C	O ₃	X ₂	O ₄

- E แทน กลุ่มทดลอง
- C แทน กลุ่มควบคุม
- X₁ แทน การจัดการเรียนการสอนด้วยรูปแบบการสอนชิปปา
- X₂ แทน การจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีปรกติ
- O₁ แทน การวัดทักษะการอ่านและการคิดอย่างมีวิจารณญาณก่อนการทดลองของกลุ่มทดลอง
- O₂ แทน การวัดทักษะการอ่านและการคิดอย่างมีวิจารณญาณหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง
- O₃ แทน การวัดทักษะการอ่านและการคิดอย่างมีวิจารณญาณก่อนการทดลองของกลุ่มควบคุม
- O₄ แทน การวัดทักษะการอ่านและการคิดอย่างมีวิจารณญาณหลังการทดลองของกลุ่มควบคุม

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) เครื่องมือในการทดลอง ได้แก่ (1) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้การจัดการเรียนการสอนด้วยรูปแบบการสอนชิปปา (2) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้การจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีปรกติ 2) เครื่องมือในการเก็บข้อมูล เป็นแบบวัดทักษะแบบคู่ขนาน ได้แก่ (1) แบบวัดทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณชนิดปรนัย 4 ตัวเลือก ฉบับก่อนเรียนและฉบับหลังเรียน (2) แบบวัดทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณชนิดปรนัย 4 ตัวเลือก ฉบับก่อนเรียนและฉบับหลังเรียน

4. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ผู้วิจัยดำเนินการสร้างตามขั้นตอน ดังนี้

1) การศึกษาจุดมุ่งหมายของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและตัวชี้วัดตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

2) การศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (ฝ่ายมัธยมศึกษา)

3) การศึกษาเนื้อหาวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (ฝ่ายมัธยมศึกษา) เพื่อจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

4) การศึกษาเอกสาร ตำราต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเนื้อหาที่จัดการเรียนการสอนเพื่อจัดทำแผนการจัดเรียนรู้

5) การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้รายคาบ จำนวน 16 แผน ตามเนื้อหา รายวิชาโดยแบ่งเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนซิปปา สำหรับกลุ่ม ควบคุมจำนวน 8 แผน แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีปรกติ สำหรับกลุ่มควบคุมจำนวน 8 แผน แต่ละแผนใช้เวลาสอน 2 คาบ (100 นาที) โดยสอนแต่ละกลุ่ม สัปดาห์ละ 2 คาบ รวม 8 สัปดาห์

6) การนำแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนซิปปาและแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีปรกติไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 คน ตรวจสอบความตรงตาม เนื้อหาและความเหมาะสมของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผลการตรวจสอบ พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนซิปปามีค่าดัชนีความตรงเชิงเนื้อหา (Item-objective Congruence; IOC) เท่ากับ 0.83 ซึ่งอยู่ในระดับดีเยี่ยม และ แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีปรกติมีค่า 0.88 ซึ่งอยู่ในระดับดีเยี่ยมเช่นเดียวกัน

7) การนำแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมา ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

8) การนำแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 16 แผนไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างในการ วิจัยและบันทึกผลการจัด การเรียนการสอนเมื่อสิ้นสุดการจัดการเรียนการสอนในแต่ละคาบเพื่อนำมาอภิปรายผลการวิจัย

5. การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัด/ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ

1) การตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยพิจารณา จากค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ที่ต้องการวัด (IOC) ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 คน ผลการตรวจสอบพบว่า แบบวัดทักษะการอ่านอย่างมี วิจัยญาณมีค่าความตรงเชิงเนื้อหา 0.98 และแบบวัดทักษะการคิดอย่างมี วิจัยญาณมีค่าความตรงเชิงเนื้อหา 0.98 เช่นเดียวกัน ซึ่งอยู่ในระดับดีเยี่ยม แสดงให้ เห็นว่า เครื่องมือทั้งสองมีความเหมาะสมต่อการนำไปใช้วิจัย

2) การวิเคราะห์หาความเที่ยง (Reliability) โดยใช้สูตร KR-20 ของ คูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson) เพื่อคำนวณค่าความยากง่าย (Degree of Difficulty) และค่าอำนาจจำแนก (Power of Discrimination) ผลการวิเคราะห์พบว่า แบบวัดทักษะการอ่านอย่างมีวิจัยญาณมีค่าความเที่ยง 0.85 และแบบวัดทักษะการ คิดอย่างมีวิจัยญาณมีค่าความเที่ยง 0.87 ซึ่งอยู่ในระดับดีเยี่ยม แสดงให้เห็นว่า เครื่องมือทั้งสองมีความน่าเชื่อถือเพียงพอสำหรับการวิจัย

5. การดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1) ผู้วิจัยจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมด้วยตนเอง จำนวนกลุ่มละ 8 แผน สัปดาห์ละ 1 แผน แผนละ 2 คาบ รวมเวลาในการสอนทั้งหมดกลุ่มละ 16 คาบ รวม 8 สัปดาห์

2) ผู้วิจัยวัดทักษะการอ่านและการคิดอย่างมีวิจารณญาณของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการทดลอง (Post-test) โดยใช้แบบวัดการอ่านและการคิดอย่างมีวิจารณญาณ จำนวน 2 ฉบับ ฉบับละ 40 ข้อ ใช้เวลาในการทำแบบทดสอบฉบับละ 60 นาที

3) ผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้จากวัดการอ่านและการคิดอย่างมีวิจารณญาณมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติ

4) เมื่อสิ้นสุดกระบวนการวิจัย ผู้วิจัยนำรูปแบบการสอนที่นำมาทดลองไปใช้กับกลุ่มควบคุมเพื่อไม่ให้เกิดความเหลื่อมล้ำของกลุ่มเป้าหมาย

6. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำผลคะแนนการสอบการอ่านและการคิดอย่างมีวิจารณญาณของกลุ่มทดลองที่จัดการเรียนการสอนด้วยรูปแบบการสอนซิปปาและกลุ่มควบคุมที่จัดการเรียนการสอนด้วยวิธีปรกติมาวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1) คำนวณค่ามัชฌิมเลขคณิต (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนทักษะการอ่านและการคิดอย่างมีวิจารณญาณของกลุ่มทดลองแล้วเปรียบเทียบกับคะแนนก่อนและหลังเรียนเพื่อประเมินผลของรูปแบบการสอนซิปปา

2) คำนวณค่ามัชฌิมเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทักษะการอ่านและการคิดอย่างมีวิจารณญาณฉบับหลังเรียนแล้วเปรียบเทียบกับคะแนนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

3) วิเคราะห์ความแปรปรวนพหุคูณ (MANOVA) เพื่อเปรียบเทียบความสัมพันธ์และความเท่ากันของเมตริกซ์ความแปรปรวนร่วมของทักษะการอ่านและการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้วิจัยสรุปผลการวิจัย ดังนี้

1) ทักษะการอ่านและการคิดอย่างมีวิจารณญาณของกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนซิปปา

1.1) การเปรียบเทียบทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังเรียน

	Mean	S.D.	ค่าเฉลี่ย ของผลต่าง	S.D. ค่าเฉลี่ยของ ผลต่าง	t	df	Sig
ก่อนเรียน	21.79	3.748	3.06	1.278	13.958*	33	0.000
หลังเรียน	24.85	3.276					

ตาราง 1 ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของกลุ่มทดลองก่อนและหลังเรียน

จากตารางพบว่า ทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของกลุ่มทดลอง ก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 21.79 คะแนน และหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 24.85 คะแนน เมื่อเปรียบเทียบคะแนนสอบระหว่างทั้งสองครั้งพบว่า คะแนนสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

1.2) การเปรียบเทียบทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณของกลุ่มทดลองก่อนและหลังเรียน

	Mean	S.D.	ค่าเฉลี่ย ของผลต่าง	S.D. ค่าเฉลี่ยของ ผลต่าง	t	df	Sig
ก่อนเรียน	20.82	3.270	3.12	1.472	12.348*	33	0.000
หลังเรียน	23.94	2.719					

ตาราง 2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณของกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังเรียน

จากตารางพบว่า ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณของกลุ่มทดลอง ก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 20.82 คะแนน และหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 23.94 คะแนน เมื่อเปรียบเทียบคะแนนสอบระหว่างทั้งสองครั้งพบว่า คะแนนสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2) ทักษะการอ่านและการคิดอย่างมีวิจารณญาณระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

2.1) การเปรียบเทียบทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

กลุ่ม	Mean	S.D.	t	df	p
ทดลอง	24.85	3.276	2.14	70	0.04*
ควบคุม	23.26	3.037			

ตาราง 3 ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

จากตารางพบว่า กลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนซิปปามีคะแนนทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณเฉลี่ย 24.85 คะแนน และกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบปรกติมีคะแนนเฉลี่ย 23.26 คะแนน เมื่อเปรียบเทียบคะแนนสอบระหว่างทั้งสองกลุ่มพบว่า คะแนนทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนซิปปา สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบปรกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2.2) การเปรียบเทียบคะแนนความสามารถทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

กลุ่ม	Mean	S.D.	t	df	p
ทดลอง	23.94	2.719	2.31	70	0.02*
ควบคุม	22.50	2.576			

ตาราง 4 ผลการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

จากตารางพบว่า กลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนซิปปา มีคะแนนทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณเฉลี่ย 23.94 คะแนน และกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบปรกติมีคะแนนเฉลี่ย 22.50 คะแนน เมื่อเปรียบเทียบคะแนนสอบระหว่างทั้งสองกลุ่มพบว่า คะแนนทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนซิปปา สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบปรกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3) ความสัมพันธ์และความเท่ากันของเมทริกซ์ความแปรปรวนร่วมด้านความสามารถในการอ่านและการคิดอย่างมีวิจารณญาณระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

3.1) การวิเคราะห์ Box's Test of Equality of Covariance Matrices^a

Box's Test of Equality of Covariance Matrices ^a	
Box's M	4.002
F	1.293
df1	3
df2	1498697.931
Sig.	0.275

ตาราง 5 ผลการวิเคราะห์ Box's Test of Equality of Covariance Matrices^a

จากตารางพบว่า การตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นในการพิจารณาความเท่ากันของเมทริกซ์ความแปรปรวนร่วมระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมมีค่า Sig=0.275 มากกว่า 0.05 แสดงว่า ความแปรปรวนร่วมระหว่างกลุ่มไม่แตกต่างกัน เป็นไปตามข้อตกลงของ MANOVA

3.2) การวิเคราะห์ Bartlett's Test of Sphericity^a

Bartlett's Test of Sphericity ^a	
Likelihood Ratio	0.000
Approx. Chi-Square	34.881
df	2
Sig.	<0.001

ตาราง 6 ผลการวิเคราะห์ Bartlett's Test of Sphericity^a

จากตารางพบว่า การทดสอบความสัมพันธ์กันของความสามารถในการอ่านและการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมมีค่า Sig=<0.001 น้อยกว่า 0.05 ความสามารถในการอ่านและการคิดอย่างมีวิจารณญาณ มีความสัมพันธ์กัน เป็นไปตามข้อตกลงของ MANOVA

3.3) การวิเคราะห์ Multivariate Tests^a

Multivariate Tests ^a						
	Effect	Value	F	Hypothesis df	Error df	Sig.
Intercept	Pillai's Trace	0.989	3011.859 ^b	2.000	69.000	<0.001
	Wilks' Lambda	0.011	3011.859 ^b	2.000	69.000	<0.001
	Hotelling's Trace	87.300	3011.859 ^b	2.000	69.000	<0.001
	Roy's Largest Root	87.300	3011.859 ^b	2.000	69.000	<0.001

Multivariate Tests ^a						
	Effect	Value	F	Hypothesis df	Error df	Sig.
กลุ่ม	Pillai's Trace	0.081	3.035 ^b	2.000	69.000	0.055
	Wilks' Lambda	0.919	3.035^b	2.000	69.000	0.055
	Hotelling's Trace	0.088	3.035 ^b	2.000	69.000	0.055
	Roy's Largest Root	0.088	3.035 ^b	2.000	69.000	0.055

ตาราง 7 ผลการวิเคราะห์ Multivariate Tests^a

จากตารางพบว่า การพิจารณาความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมมีค่า Value=0.919 ค่า F=3.035 และ ค่า Sig=0.055 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่า ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจะอภิปรายผล 3 ประเด็น ดังนี้

1) ทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เมื่อพิจารณาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนซิปปา แล้วพบว่า คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และมีคะแนนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบปรกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากรูปแบบการสอนซิปปาเป็นรูปแบบการสอนที่เกิดจากการนำแนวคิด 5 แนวคิดมารวมกัน ได้แก่ 1) หลักการสร้างความรู้ 2) หลักกระบวนการกลุ่มและเรียนรู้แบบร่วมมือ 3) หลักการพร้อมในการเรียนรู้ 4) หลักการเรียนรู้กระบวนการ 5) หลักการถ่ายโอนการเรียนรู้ จนกลายเป็นรูปแบบที่มีการประสานทั้ง 5 แนวคิดที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยมีหลักในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางเพื่อเป็นการจัดให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความคิดและการตัดสินใจอย่างเป็นระบบ สามารถนำไปปฏิบัติจริงอย่างเป็นรูปธรรม จากรูปแบบที่มีการประสานทั้ง 5 แนวคิดดังกล่าว สอดคล้องกับการวิจัยของวรนนท์ ธงชัย และเด่นดาว ชลวิทย์ (2563) ซึ่งศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญ วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดตะกั่ว โดยวิธีสอนแบบซิปปากับวิธีสอนแบบปรกติพบว่า ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ วิชาภาษาไทยของนักเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 และสูงกว่าวิธีสอนแบบปรกติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

2) ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ เมื่อพิจารณาคะแนนทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนซิปปาก่อนและหลังเรียนพบว่า คะแนนหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบปรกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนซิปปา ซึ่งประกอบด้วย 7 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 การทบทวนความรู้เดิม ขั้นที่ 2 การแสวงหาความรู้ใหม่ ขั้นที่ 3 การศึกษาทำความเข้าใจข้อมูล/ความรู้ใหม่และเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม ขั้นที่ 4 การแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม ขั้นที่ 5 การสรุปและจัดระเบียบความรู้ ขั้นที่ 6 การปฏิบัติและหรือแสดงผลงาน และขั้นที่ 7 การประยุกต์ใช้ความรู้ ขั้นนี้เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการนำความรู้ความเข้าใจของตนไปใช้ในสถานการณ์ที่หลากหลายเพื่อเพิ่มความชำนาญและความเข้าใจในการแก้ปัญหาและความจำเป็นในเรื่องนั้น ๆ

จากรูปแบบการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนซิปปา จะเห็นได้ว่าการจัดการเรียนการสอนทั้ง 7 ขั้นตอน เป็นการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมทักษะการคิดทั้งสิ้น จึงอาจส่งผลให้คะแนนความสามารถทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนซิปปา หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ และคะแนนความสามารถทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนซิปปา สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบปรกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเช่นเดียวกัน

จากผลการวิจัยข้างต้นสอดคล้องกับการวิจัยของณัฐทยา เจริญวงษ์ (2561) ซึ่งศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบซิปปาโมเดล (CIPPA Model) กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติพบว่า นักเรียนมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบปรกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3) ความสัมพันธ์ของคะแนนระหว่างกลุ่ม (การวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุคูณ) เมื่อพิจารณาค่า Box's Test of Equality of Covariance Matrices^a เพื่อตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นในการพิจารณาความเท่ากันของเมทริกซ์ความแปรปรวนร่วมระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมพบว่า ความแปรปรวนร่วมระหว่างกลุ่มไม่

แตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามข้อตกลงของ MANOVA นั้น และเมื่อพิจารณาค่า Bartlett's Test of Sphericity^a เพื่อทดสอบความสัมพันธ์กันของความสามารถในการอ่านและการคิดอย่างมีวิจารณญาณระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมพบว่า ความสามารถในการอ่านและการคิดอย่างมีวิจารณญาณมีความสัมพันธ์กัน ซึ่งเป็นไปตามข้อตกลงของ MANOVA นั้น อาจเป็นเพราะผู้วิจัยดำเนินการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบยกกลุ่ม ซึ่งกลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แผนการเรียนศิลปศาสตร์ทั้ง 2 ห้อง คือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/5 จำนวน 35 คน และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/6 จำนวน 38 คน ที่เรียนภายใต้หลักสูตรสถานศึกษาที่เรียนรายวิชาพื้นฐาน และรายวิชาเพิ่มเติมทางด้านภาษาไทยเหมือนกัน โดยทั้ง 2 ห้องมีผลการเรียนที่ไม่แตกต่างกันและกำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2565 เช่นเดียวกัน จึงส่งผลให้ความเท่ากันของเมทริกซ์ความแปรปรวนร่วมระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกัน เป็นไปตามข้อตกลงของ MANOVA รวมถึงความสัมพันธ์กันของความสามารถในการอ่านและการคิดอย่างมีวิจารณญาณระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมมีความสัมพันธ์กันซึ่งเป็นไปตามข้อตกลงของ MANOVA เช่นเดียวกัน

ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาค่า Tests^a เพื่อพิจารณาความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมพบว่า ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นอาจเป็นเพราะนอกจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แผนการเรียนศิลปศาสตร์ทั้ง 2 ห้อง ที่เรียนภายใต้หลักสูตรสถานศึกษาที่เรียนรายวิชาพื้นฐานและรายวิชาเพิ่มเติมทางด้านภาษาไทยเหมือนกันแล้วนั้น ทั้ง 2 ห้องยังมีผลการเรียนที่ไม่แตกต่างกันอีกด้วย ประกอบกับผู้วิจัยได้ให้ความสำคัญกับเครื่องมือที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้การจัดการเรียนการสอนด้วยรูปแบบการสอนซิปปาและแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้การจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีปรกติ ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือตามขั้นตอนเดียวกัน มีการศึกษาเอกสารและตำราที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่จัดการเรียนการสอนเพื่อจัดทำแผนการเรียนรู้ มีการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้รายคาบตามเนื้อหาวิชาสำหรับกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยแต่ละกลุ่มจะสอนสัปดาห์ละ 2 คาบ รวม 8 สัปดาห์เช่นเดียวกัน รวมถึงมีการนำแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งสองรูปแบบไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 คน ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาและความเหมาะสมของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจึงส่งผลให้คุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้มีคุณภาพไม่แตกต่างกัน รวมถึงผู้วิจัยได้คำนึงถึงคุณภาพการจัดการเรียนการสอนและได้จัดการเรียนการสอนอย่างเต็มความสามารถ ทั้งกลุ่มที่ใช้การจัดการเรียนการสอน

ด้วยรูปแบบการสอนซิปปาและกลุ่มที่ใช้การจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีปรกติ จึงทำให้ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

องค์ความรู้จากการวิจัย

ภาพ 1 ซิปปาโมเดล: 5 แนวคิด 7 ขั้นตอนสู่ทักษะการคิดและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

รูปแบบการสอนซิปปาเกิดจากการนำแนวคิด 5 แนวคิดมารวมกัน ได้แก่ 1) หลักการสร้างความรู้ (Constructivism) 2) หลักกระบวนการกลุ่มและเรียนรู้แบบร่วมมือ (Group Process and Cooperative Learning) 3) หลักการพร้อมในการเรียนรู้ (Learning Readiness) 4) หลักการเรียนรู้กระบวนการ (Process Learning) และ 5) หลักการถ่ายโอนการเรียนรู้ (Transfer of Learning) เป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดองค์ความรู้และสามารถนำไปปฏิบัติจริงอย่างเป็นรูปธรรม

รูปแบบการสอนซิปปาประกอบด้วย 7 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 การทบทวนความรู้เดิม ขั้นที่ 2 การแสวงหาความรู้ใหม่ ขั้นที่ 3 การศึกษาทำความเข้าใจข้อมูล/

ความรู้ใหม่ และเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม ขั้นที่ 4 การแลกเปลี่ยนความรู้ ความเข้าใจกับกลุ่ม ขั้นที่ 5 การสรุปและจัดระเบียบความรู้ ขั้นที่ 6 การปฏิบัติ และ/หรือแสดงผลงาน และขั้นที่ 7 การประยุกต์ใช้ความรู้

ด้วยแนวคิดทั้ง 5 แนวคิด และขั้นตอนทั้ง 7 ขั้นตอน ที่ได้รับการออกแบบมา เป็นอย่างดี ทำให้รูปแบบการสอนซิปปาเป็นรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดองค์ความรู้และสามารถนำไปปฏิบัติจริงอย่างเป็นรูปธรรม รวมถึง ส่งเสริมทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและความสามารถทักษะการคิดอย่างมี วิจารณญาณได้จริง

สรุป

ผลจากการใช้รูปแบบการสอนซิปปาในการพัฒนาทักษะการอ่านและการคิด อย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ครั้งนี้ แสดงให้เห็นถึงผลกระทบ เชิงบวกต่อทักษะการอ่านและการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปี ที่ 6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อเปรียบเทียบทั้งก่อนและหลังการเรียนรู้ รวมถึงเมื่อ เปรียบเทียบกับกลุ่มที่ได้รับการเรียนการสอนแบบปรกติ ทั้งนี้ ผลการวิจัยครั้งนี้ สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงการสอนในระดับมัธยมศึกษา นำรูปแบบการสอนซิปปามาใช้เป็นแนวทางหลักในการพัฒนาหลักสูตรการสอนที่เน้น การส่งเสริมการคิดเชิงวิเคราะห์และการอ่านอย่างมีวิจารณญาณในระดับชั้น มัธยมศึกษา รวมถึงการบูรณาการรูปแบบการสอนซิปปากับวิชาอื่น เช่น ภาษาไทย สังคมศึกษา วิทยาศาสตร์ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ที่มีคุณภาพและต่อยอดทักษะที่สำคัญ ในศตวรรษที่ 21 โดยควรมีการอบรมเชิงปฏิบัติการสำหรับครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา เพื่อให้เข้าใจและสามารถนำรูปแบบการสอนซิปปาปรับใช้ในการสอนอย่าง มีประสิทธิภาพ ทั้งยังควรขยายผลการใช้รูปแบบการสอนซิปปาในโรงเรียนอื่นและ ประเมินผลต่อเนื่องเพื่อพัฒนาแนวทางการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียนในบริบท ที่หลากหลายต่อไป

เอกสารอ้างอิง

กมลพัทธ์ โพธิ์ทอง. (2554). *ผลของการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้กลวิธีอาร์ อี เอ พี ที่มีต่อความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและการเขียน เรียงความของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- จิตาภา ภาณุมาภรณ์ และคณะ. (2557). *การพัฒนาโปรแกรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณตามแนวคิดของบลูมในการรับชมสื่อโฆษณา*. รายงานการวิจัย. โครงการวิชาการวิทยาศาสตร์บัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณัฐทยา เจริญวงศ์. (2561). *การเปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล (CIPPA Model) กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ*. สารนิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ทิตนา แคมมณี. (2542). *การจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง: โมเดลชิปปา (CIPPA Model)*. *วารสารครุศาสตร์*. 27 (3), 1-17.
- ทิตนา แคมมณี. (2553). *ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิทักษ์ชัย บรรณาลัย. (2559). *ผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีก้านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องอิทธิพลของสื่อและการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และเพยาว์ ยินดีสุข. (2548). *วิธีวิทยาการสอนวิทยาศาสตร์ทั่วไป*. กรุงเทพมหานคร: พัฒนาคุณภาพวิชาการ.
- โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (ฝ่ายมัธยมศึกษา). (2564). *รายงานการประเมินตนเองของสถานศึกษา (SAR) ปีการศึกษา 2563*. ปัตตานี: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
- วรนนท์ ธงชัย และเด่นดาว ชลวิทย์. (2563). *การเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดตะกล้าโดยวิธีสอนแบบ CIPPA Model กับการวิธีสอนแบบปกติ*. สารนิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579*. กรุงเทพมหานคร: พริกหวานกราฟฟิค.